

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) *Forespørgsel nr. F 2:*

Forespørgsel til udenrigsministeren:

»Kan regeringen på baggrund af Colombos tale i EF-Parlamentet den 14. oktober 1982 give en redegørelse for forhandlingerne om Genscher-Colombo-planen i EFs Ministerråd?«

Af Holger K. Nielsen (SF) og Steen Folke (VS).

(Forespørgslen anmeldt 3/11 82. Fremme af forespørgslen vedtaget 10/11 82).

Begrundelse

Holger K. Nielsen (SF):

Vi havde en forespørgselsdebat om Genscher-Colombo-planen i januar måned, og når SF og VS igen rejser en, skyldes det ikke, at vi lider af et specielt Genscher-Colombo-syndrom, som tvinger os til gentagne debatter om dette emne. Faktisk ville vi helst være denne debat foruden, men sagen er, at Genscher-Colombo-planen er kommet til at spille en større rolle i EF-samarbejdet, end vi havde forestillet os i januar. Den er stadig væk til behandling i Ministerrådet, og sidste skud på stammen er den tale, som Colombo holdt i EF-Parlamentet under debatten dér den 14. oktober.

En række af Colombos bemærkninger var særdeles forbløffende. Han siger, at der er opnået en aftale om visse mål, der skal søges gennemført med henblik på et nyt genopsving. Han hævder også, at der er opnået enighed om et fælles råd mellem EF og EPS, således som det også er formuleret i Genscher-Colombo-planen, og han nævner, at

der er generel enighed om at opskrive Parlamentets rolle.

Det er vor opfattelse, at regeringen ikke er specielt glad for Colombos bemærkninger, men de afvisninger, der er tilflydt offentligheden, har ikke været særlig stærke. På foranledning af en række EF-Parlamentsmedlemmer leverede udenrigsministeren et svar i Politiken – i begyndelsen af november tror jeg det var – hvori han ikke i særlig grad tager direkte afstand fra Colombo, og drøftelserne i markedsudvalget har ikke kunnet tilfredsstillende os i tilstrækkeligt omfang.

Derfor håber vi, at denne forespørgselsdebat kan få et resultat, der én gang for alle gør det klart for Genscher, Colombo, Thorn, og hvad de forskellige bosser nu hedder i EF, at Genscher-Colombo-planen er en stendød sild, så længe Danmark er medlem af EF.

Besvarelse

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg takker for begrundelsen fra hr. Holger K. Nielsen og skal udtrykke håbet om, at min redegørelse og debatten her i dag kan mindske forespørgernes Genscher-Colombitis, eller hvad der nu lå i begrebet Genscher-Colombo-syndrom.

Formålet med det tysk-italienske forslag til en europæisk akt – eller, som det ofte kaldes, Genscher-Colombo-planen – er ifølge de to initiativtagere at give et yderligere bidrag til oprettelse af den europæiske union.

Spørgsmålet om en europæisk union har i en del år i forskellige versioner været drøftet mellem EF-landene. Dette begreb fandt først udtryk i konklusionerne fra mødet mellem stats- og regeringscheferne i Paris 1972 og i København 1973. På mødet i Paris var der enighed om, at man inden udløbet af 1970'erne skulle omdanne medlemslandenes samlede indbyrdes forbindelser til en europæisk union, og på mødet i København blev det så besluttet at fremskynde det arbejde, der er nødvendigt for at definere den europæiske union.

Efter fremkomsten i slutningen af 1975 af den daværende belgiske statsministers, Tindemans', rapport om den europæiske union havde folketinget lejlighed til at drøfte dette emne på basis af en forespørgsel den 6. februar 1976. Senest har folketinget den 28. januar i år drøftet en forespørgsel, som lød: